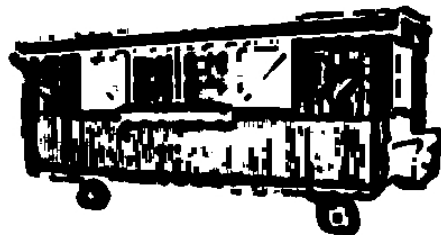

Mariska en Martijn

een sprookje

(60 min.)

Eerste versie januari 1999
Uitgewerkt januari 2006

Makoenders
Wouter van Schie
© 2006

Rollen

Mariska Magiaar
Herman Magiaar, vader
Trijnie Magiaar, moeder
Martijn Stofdoek
Burgemeester Joris Stofdoek
Mevrouw Elegina Stofdoek
Agent Bakema
Bosnimf Feniks
Opa Garibaldi Magiaar
Papegaai (alleen stem)

(Opmerking: in dit toneelstuk staat een aantal keren 'Plaatsnaam' vermeld. Het is de bedoeling om hier de naam van de plaats te gebruiken, waar het stuk wordt opgevoerd.)

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail.

Voor meer informatie, e-mailadres en overige contactgegevens van Makoenders, zie www.makoenders.nl.

EERSTE BEDRIJF

(Interieur van een woonwagen, met eventueel stapelbed, tafel, stoelen, gasfornuis, kastje, en vooraan twee (nep)wielen tegen de toneelblokken voor het idee. De deur is rechts. In een kooitje hangt een papegaai, stem is van souffleuse, papegaai wordt bewogen via touwtje.)

(Muziek: 'Mariska is een danseres...' Mariska komt dansend op blote voetjes, met balletschoentjes in de hand, op, vader Herman zit lui op een schommelstoel., moeder Trijnien breit een trui, opa slaapt op een bankje)

MARISKA: Moeder, mag ik wat geld mee? Dan kan ik na afloop wat lekkers kopen...

HERMAN: Mariska, daar hebben we geen geld voor, dat weet je toch! Ik hoop dat we hier in dit dorp wat kunnen werken...

TRIJNIE: Tja... De televisie is vorige week kapot gegaan en we hebben geen geld voor een nieuwe. We moeten zuinig aan doen. Ik heb brood gekocht, twee pakken melk en een potje jam en dan nog iets... en op is het geld... *(Demonstreert dit door haar portemonnee ondersteboven te houden, die is leeg.)*

HERMAN: ...Wacht eens even..., hoezo: nog iets...?

TRIJNIE: Nou gewoon...

HERMAN: Ja, maar wat dan gewoon?

TRIJNIE: O, gewoon, balletschoenen voor Mariska...

(Mariska laat haar balletschoenen zien.)

HERMAN: Wát!!!??? *(staat op)*

TRIJNIE: Je hebt me wel gehoord!

HERMAN: Wel potverdeballetschoentjesnogantoe, waar is dat nou voor nodig? *(Mariska maakt aanstalten om te vertrekken.)*

TRIJNIE: Nou ja, voor d'r balletles... *(tegen Mariska)* Doe!

MARISKA *(gaat dansend het toneel af via de deur)*: Doe! *(en tegen slapende opa op de bank)* Doe! opa... ! *(Opa draait zich nog eens om.)*

HERMAN: Balletles? Wat krijgen we nou?! Wat kost dat, en waarom weet ik dat niet?"

TRIJNIE: Omdat je nooit veel aandacht voor je dochter hebt. Ze heeft vandaag balletles, hier in het dorp. Het kost niet zoveel, en het lijkt haar prachtig. En jij hebt haar nog niet eens gevraagd hoe fijn ze dat wel vindt.

HERMAN: Tja, hoe kan dat nou, als ik het niet eens weet! Hmmm, maar ze moet wel gewoon naar school!

TRIJNIE: Dat gaat ze ook, hier in het dorp heb je een hele goede school.

HERMAN: Mooi, en naar school kost gelukkig niks... Maar ze moet vooral geen kapsones krijgen met dat gedans. Zigeuners zoals wij, wij worden nooit rijk of beroemd. Kapotte, vieze kleren horen bij ons. Weinig geld, een ouwe woonwagen... Nu eens een paar weken hier, dan weer daar, altijd onderweg... Maar..., altijd vioolmuziek! *(kijkt dromerig voor zich uit; er klinkt viool-zigeunermuziek, hij maakt de bewegingen met z'n armen alsof hij viool speelt)* Balletschoenen... 't is toch niet waar..., nou ja..., nou ja, 't zal wel érgens goed voor zijn....

TRIJNIE: Ja, ze danst hier in de woonwagen altijd op haar blote voeten, maar op balletles móet ze balletschoenen aan... Dat hoort. En ze is er trots op hoor! Én ze is er vast héél zuinig op.

HERMAN: Jaja, dat zal dan wel, nou ja, ik ben ook best een beetje trots op onze dochter... *(Opa op de bank draait zich nog eens om, maakt slaappgeluiden.)* Zeg... Denk je niet dat het hoog tijd wordt dat we haar de waarheid eens vertellen...? Dat

hebben we altijd gezegd. Ooit, als ze groot genoeg is, mag ze het weten. Weet je nog, Trijn, die dag dat we aan het wandelen waren...

TRIJNIE: Ja, de zon scheen, de vogeltjes floten blij en vrolijk hun lied, en jij was nog zó verliefd op mij... en ik op jou... (*zucht*) ...tja, wat is dát lang geleden... Ineens was ze daar, dat kleine meisje in haar schattige jurkje, op blote voetjes... Wij vonden haar, en niemand, niemand daar wist wie ze was... Niemand kende haar, en ze huilde zo...

HERMAN: ...Ze kon al een klein beetje lopen. Waarschijnlijk was ze verdwaald. Maar wie we ook vroegen, niemand kende haar...

TRIJNIE: We hebben haar Mariska genoemd. We houden van haar als van een eigen dochter.

HERMAN: Trijnie, weet je nog dat ook het dochttertje, Mireille, van onze koning en koningin in die tijd spoorloos was verdwenen...

TRIJNIE: Ja, zielig hè...

HERMAN: Ik heb wel eens gedacht ...

TRIJNIE: Nee, Herman..., dat kan niet. Onmogelijk. Het prinsesje is toentertijd op een heel andere plek ontvoerd, ja, op blote voetjes! ...Ik heb het wel altijd een beetje vreemd gevonden dat onze dochter ook graag op blote voeten loopt...

HERMAN: Toeval, Trijnie, ...dat is nou zuiver toeval!

TRIJNIE: 't Is een lieve meid...

HERMAN: En een verstandige meid... Ja vrouwtjelief, dan gaat het een keer gebeuren dat ze met een leuke vriend thuiskomt. ...Echte zigeuners trouwen altijd vroeg en krijgen héél veel kinderen.

TRIJNIE: (*spottend*) O. Ben jij wel een echte zigeuener dan?

HERMAN: (*trots*) Sappristie, Trijnie, hoe durf je! ...Ik, Herman Magiaar, ben wel zéker een echte zigeuner! Ik eh..., ik eh... ben alleen een beetje een uitzondering geloof ik. Net als mijn vader... Die heeft tenslotte ook maar één zoon... (*wijst op opa op de bank, draait zich dan hoofdschuddend om naar de papegaaienkooi*)

HERMAN: Dag lekker beessie van me, zeg maar 'Dag lieve Herman... '

PAPEGAAI: Dag lieve Herman...

HERMAN: Dank je! (*Herman wendt zich nu af van de kooi*)

PAPEGAAI: Dank je! (*Herman draait zich weer om en reageert verbaasd.*)

HERMAN: Huh?

PAPEGAAI: Huh?

HERMAN: Schei uit, rotbeest!

PAPEGAAI: Wat je zegt ben je zelf!

(*Herman schudt zijn hoofd, wendt zich af.*)

HERMAN: Zo, en nu ga ik effe een tukkie doen, net als pa... (*Gaat naast zijn vader op de bank liggen.*) Kom pa, skuif 'ns een endje op! (*Hij schuift opa een stukje opzij, deze blijft slapen.*)

(*Vanachter uit de zaal komt Martijn op, met een voetbal, hij voetbalt/rent naar voren en ziet dan de woonwagen.*)

MARTIJN: Hé, wat is dat? Een woonwagen! Die stond hier gisteren nog niet... Goh, misschien wonen er wel mensen, jongens met wie ik lekker een potje kan voetballen. Eens even kennismaken! (*Hij klopt op de deur. Herman schrikt wakker, opa maakt alleen geluidjes.*)

TRIJNIE: Hé, wie is daar?

HERMAN (*slaperig*): Binnen zonder kloppen! Als je doorloopt zal ik je niet stoppen!

OPA (*terwijl hij nog steeds half slaapt*): Schreeuw niet zo, ik doe hier een tukkie!

MARTIJN (*komt binnen*): Aangenaam, mijn naam is Martijn Stofdoek. En ik ben gek op

voetballen. Enne, wie zijn jullie? Sinds wanneer zijn jullie hier? Wat komen jullie hier doen? Is er iemand die met mij wil meedoen, met voetballen?

HERMAN: Sappriestie! Wie ben jij? Wat een vragen stel jij!

MARTIJN: Ik ben Martijn.

HERMAN: Zeg Martijn, wij, mijn vrouw en ik en onze dochter, wij zijn hier gisteren in het donker in dit dorp aangekomen, het leek ons hier wel leuk. Hoe heet het hier eigenlijk...?

MARTIJN: Plaatsnaam.

HERMAN: Hoezo Plaatsnaam?

MARTIJN: Zo heet het hier, Plaatsnaam.

HERMAN: Echt...? Sakkerloot!

TRIJNIE: Nee, niet Sakkerloot. ...Plaatsnaam.

HERMAN: Jajaja, nou weet ik het wel... En wat denk je, Martijn, zouden wij hier wel mogen staan met onze woonwagen?

(Op dat moment wordt er hard gebonsd op de deur.

AGENT *(roept)*: Mag ik even binnenkomen?

HERMAN: Ja hoor, binnen zonder kloppen, als je doorloopt zal ik je niet stoppen!

AGENT *(komt binnen)*: Goedemorgen meneer, mevrouw! O, dag Martijn! Eh, mag ik u, meneer en mevrouw, even wat vragen?

HERMAN: Nee!

AGENT: Niet zo brutaal, meneertje, u hebt het wel tegen een politieagent.

(Martijn trekt intussen de aandacht van de papegaai.)

HERMAN: Nou moet u eerst eens naar mij luisteren. U vraagt mij of u mij wat mag vragen en ik heb, als een echte zigeuner, geen zin in vragen van een politieagent, dus zeg ik nee.

AGENT: Oké, vooruit. Dan doen we dit even opnieuw. Dan vraag ik niet meer eerst of ik u wat mag vragen, maar vraag ik het gewoon. Ik ben zo terug... *(loopt weg, komt terug, klopt opnieuw)*

HERMAN: Ja, wie is daar?

AGENT: Agent Bakema. Mag ik even binnenkomen?

HERMAN: Nee!

AGENT *(beduusd/boos)*: Waarom niet?

(Martijn gaat naar slapende opa, pakt een veertje op en kriebelt opa onder de neus, opa reageert wel, maar wordt niet wakker.)

HERMAN *(roept)*: Nou, gewoon, ik heb er geen zin meer in u binnen te laten, want dan gaat u mij vast een moeilijke vraag stellen.

TRIJNIE: Herman, gedraag je toch! Je hebt het wel tegen een politieagent!

HERMAN: Daar heb je gelijk in. ...Komt u dan maar binnen, agent!

AGENT: Dag meneer, dag mevrouw. Laat ik u nu meteen maar mijn vraag stellen: wat o wat doet u hier?

HERMAN: Wij-o-wij-wonen in deze woonwagen en we staan hier in Plaatsnaam.

AGENT: Maar dat mag niet. U staat hier met uw woonwagen in ons dorp en dat mag niet!

MARTIJN: Wat?! Maar waar slaat dat nou op? Ze doen toch niemand kwaad?

AGENT: Hou jij je d'r buiten, knul, of ik zeg straks meteen tegen je vader dat je je er mee bemoeit. *(Herman en Trijnie kijken elkaar verbaasd aan. Bakema wijst naar ze).*

Jullie mogen hier niet staan met deze woonwagen!

PAPEGAAI: *(tegen agent)* Hou je d'r buiten!

HERMAN: Van wie mag dat niet?

AGENT: Van eh, van eh....van eh..., tja, dat is een goede vraag... Van wie eigenlijk

niet...? Eh..., (*weer zelfverzekerd*) ...van de burgemeester niet. Zo is dat!

HERMAN: En waarom niet?

AGENT: Omdat eh, omdat eh, omdat eh...

HERMAN: Zeg, agent, die burgemeester hè, kan die niet zelf even hier komen? Hij heeft tenslotte niet elke dag zigeuners uit Hongarije op bezoek!

MARTIJN (*tussendoor*): Cool! Hongarije!

PAPEGAAI: Cool, Hongarije!

HERMAN: Ik wil de burgemeester wel eens even ontmoeten.

MARTIJN: Dat regel ik wel, meneer. ...Hij is namelijk mijn vader.

HERMAN: Dat meen je niet.

MARTIJN: Heus waar, meneer.

HERMAN: Sakkerloot!

PAPEGAAI: Nee, Plaatsnaam!

MARTIJN: Ik haal hem wel even op, en ik denk dat m'n moeder ook meteen meekomt. Die is namelijk erg nieuwsgierig.

HERMAN: In de woonwagen van een arme zigeuner zoals ik is iedereen van harte welkom! Zelfs een politieagent op zijn tijd!

AGENT: Hmm.... ja. Goed, dan zal ik onze edelachtbare verzoeken deze kant op te komen. (*Tegen de zaal*) Het is in het belang van ons prachtige dorp dat zigeuners zoals deze lui zo snel mogelijk verdwijnen! Vinden jullie ook niet? (*Op de achtergrond schudt Martijn z'n hoofd van 'Nee'*) Nou, de burgemeester zal dat in elk geval met me eens zijn. (*Bakema af, via de zaal*)

HERMAN: Die lijkt mij niet de slimste, Trijntje...

TRIJNIE (*nog steeds breiend, mompelt tegen de zaal*): Kijk eens naar je zelf...

HERMAN: Wat zeg je?

TRIJNIE: Ik zeg: Net wat je zegt, Herman. Die agent is niet zo snugger. Wat denk je, zullen we hier in dit dorp mogen blijven staan? Ik hoop het, want dan kan Mariska nog vaak naar balletles, wat ze zo leuk vindt.

HERMAN: Ik hoop het ook. Want ik mag toch af en toe graag even een paar weken ergens blijven. Tot het weer in mijn buik gaat kriebelen.

MARTIJN: Wat bedoelt u, meneer? Bent u dan verliefd?

HERMAN: Welnee, malle jongen! Ik bedoel, tot ik weer de zigeunerkriebels krijg: dan wil ik zo maar van de ene op de andere dag weg. Op weg naar een andere plek... Maar nu eerst maar eens afwachten wat de burgemeester straks te vertellen heeft.

MARTIJN: Ik ga, want ik moest al lang naar huis. (*Martijn gaat rennend en voetballend af via de zaal; als hij uit het zicht is, hoor je een knal en glasgerinkel.*)

AGENT (*vanachter, onzichtbaar*): Dekselse kwajongen!

OPA (*wordt er op het toneel door wakker*): Goedemorgen, hoorde ik daar de telefoon?

HERMAN: Telefoon?

OPA: Ja, ik hoorde gerinkeldekinkel. Kijk, mijn ogen zijn niet meer zo goed, maar mijn oren doen het nog best.

TRIJNIE: Goedemorgen opa, lekker tukkie gedaan?

OPA: Wat zeg je?

TRIJNIE (*luider*): Goedemorgen, opa, heb u lekker geslapen!?

OPA: Ja, je hoeft niet zo te schreeuwen, ik hoor je wel! ...Maar eh, ik heb zo lang geslapen, ik ben er gewoon moe van geworden! Ik denk dat ik nog een beetje meer ga rusten... (*Geeuwt.*) Hé, waar is mijn meisje gebleven?

TRIJNIE: Mariska?

OPA: Ja!

(*Er wordt geklopt.*)

OPA: O, daar zal je d'r hebben. *(Doet deur open, kijkt niet wie er is; burgemeester en zijn vrouw komen binnen, gevolgd door Bakema; opa gaat weer zitten en valt al snel in slaap).*

BURGEMEESTER: Goedemiddag, mevrouw, meneer. *(groet ook opa, die steekt een klein beetje zijn hand op)*

OPA: *(met ogen dicht)* Hoi!

BURGEMEESTER: U ook een goedemiddag... ..Ik zoek de zigeuner uit Hongarije die gisteravond is aangekomen. *(wijst op Herman)* Bent u dat?

HERMAN: Jazeker meneer, aangenaam kennis te maken. Magiaar is de naam. Bent u die meneer van het wetboek?

BURGEMEESTER: Jawel, meneer, ik ben de burgemeester van dit dorp.

MEVROUW: Jazeker is hij dat! En hoe komt u hier? Heeft u ook kinderen? Eh, wat eet u vanavond? Bent u ook zo gek op Kabouter Plop? *(tegen Trijnie:)* Hoe vaak gaat u naar de kapper, mevrouw? *(Trijnie voelt verschrikt aan haar haar.)* Ja, vergeeft u mij dat ik zo nieuwsgierig ben... *(ziet papegaai)* ...Hé, een parkiet, wat leuk! *(tegen papegaai):* Hoe heet jij?

PAPEGAAI: Hoe heet jij?

MEVROUW: Wat een vreemde parkiet. Hij praat.

PAPEGAAI: Ja, ik praat!

BURGEMEESTER: Zo, meneer en mevrouw.....

HERMAN: Magiaar.

BURGEMEESTER: ...Magiaar... Tot mijn spijt moet ik u mededelen dat wij het in dit dorp beslist niet op prijs stellen als er zo maar mensen binnenrijden die pardoes hun woonwagen hier neerzetten. Dat mág niet.

MEVROUW *(fel)*: Nee, dat mag niet!

AGENT: U zult moeten vertrekken!

BURGEMEESTER: En daarom verzoek ik u beleefd, naar een andere plek te reizen. Voor uw soort mensen is in ons dorp geen plaats. Ik wil dat u onmiddellijk vertrekt!

AGENT: En anders...

TRIJNIE *(verschrikt)*: Wat anders?

AGENT: Anders moet meneer Magiaar naar de gevangenis! Dan sluit ik hem op. Haha!

HERMAN: Maar meneer de burgemeester, luistert u nu eens even. Ik heb een dochter, en mijn dochter, meneer, is juist vandaag naar balletles in uw dorp. Ze zal straks wel thuis komen. Het is zo'n lieve meid, en ik wil zo graag dat ze hier een paar weken kan blijven. Dan kan ze goed leren balletdansen. We hebben van ons laatste geld balletschoentjes voor haar gekocht... Wij doen niemand kwaad. Wij zijn goede mensen. Wij willen graag hier blijven. Staat u ons dat toch toe!

BURGEMEESTER *(resoluut)*: Geen sprake van! U verdwijnt uit ons dorp, of ik sluit u op in onze gevangenis.

HERMAN: Maar meneer de burgemeester, als u mij opsluit, dan blijf ik toch ook in uw dorp... Dan kunt u me net zo goed hier in de woonwagen vrij laten rondlopen...

TRIJNIE: Ja, dat is zo meneer de burgemeester...

BURGEMEESTER *(even aan het weifelen gebracht, maar dan weer resoluut:)* Geen gezeur meer. Koppen dicht!

MEVROUW: Maar Joris! Foei! *(Papegaai: Koppen dicht!)*

MEVROUW *(nog feller)*: Joris, foei!

PAPEGAAI: Koppen dicht! Koppen dicht! Koppen dicht!

AGENT *(trekt pistool; dan, tegen papegaai)*: Kop dicht of ik schiet!

PAPEGAAI: Help, niet schieten!

HERMAN: Help! Niet schieten!

TRIJNIE (*tegen de zaal*): Wie is hier nou een papegaai...!?

BURGEMEESTER: Kom, vrouw, we gaan! ...Bakema, kom maar mee. ...Meneer Magiaar, u kunt hier niet blijven. Als u over een uur niet weg bent, draait u de cel in! Gegroet! (*Af, met zijn vrouw en Bakema.*)

TRIJNIE: O, Herman, wat nu? Wat vreselijk! Ze jagen ons weg!

HERMAN: Ach, ze zijn niet goed bij hun hoofd... Ik, Herman Magiaar, laat mij niet weggagen door zo'n rare snoeshaan met z'n ketting om!

TRIJNIE: Maar hij is wel de burgemeester hier!

HERMAN: Nou en? Al was hij de koning, dan vind ik hem nog een rare poepchinees.

TRIJNIE: Herman! We móeten iets doen!

HERMAN: Dat doen we ook. We doen namelijk heel gewoon... ..dus helemaal... ..niets! ...We blijven hier. Punt uit!

TRIJNIE: O, o, o, wat nu?

(Trijnie gaat weer breien, Herman gaat zitten rusten, opa slaapt maar door. Uit de zaal komt de bosnimf met beetje kromme rug naar voren schuifelen, zij spreekt rare spreuken uit.

BOSNIMF (*heeft tot op het laatst in dit toneelstuk een beetje een heksenstem*) (*tegen zaal*): Ik ben Feniks, de bosnimf. Ik kan toveren! Hahaha! Hoog, laag, droog, krijg toch pijn in je oog, hihhi! Hond, muis, kat, ik doe je wat, hohohohoho! Ja, ik zie jullie wel denken, wat een lelijk mens... Maar ik ben niet altijd zo geweest. Vroeger was ik beeldschoon... Maar op een dag kwam ik een boze tovenaar tegen en die zei: Jij gaat met mij mee. En als je niet meegaat, betover ik je. Dan word je in één keer oud en kan jij alleen nog maar andere mensen betoveren. Tja, wat doe je dan? Ik geloofde die heks niet en liep eigenwijs de andere kant op. Feniks!, riep hij, blijf staan! (*ze doet het voor: blijft staan en loopt weer door*) Maar ik liep door, ik wilde vluchten, maar het was te laat. Die tovenaar behekste me en sinds die dag ben ik Feniks, de bosnimf. De betovering kan alleen verbroken worden als er iemand is die zegt dat hij met mij wil trouwen. Maar wie wil er nu met mij trouwen, met een bosnimf...? Niemand heeft het me ooit gevraagd... Hier in het dorp zijn de mensen bang voor me. ...Lekker puh... Nou ja, lekker... Eigenlijk is dat niet leuk... Ik zou ook wel vriendjes willen hebben... ..Ik vind Martijn, de zoon van de burgemeester, erg leuk. Maar ik geloof niet dat hij veel om mij geeft. (*ziet woonwagen*) Hé, een woonwagen! Spannend! Ik ga daar meteen eens even kennismaken... Misschien kan ik hier nog een vriendje krijgen... En anders betover ik ze wel in een koffiepot..., of in een schoorsteenpijp..., of nee, in een punaise, hihahi, of in een rolletje drop en dan eet ik ze lekker op! Zo, hebben ze ook een deur hier? O ja, hierzo. Zal ik er dwars doorheen gaan zoals een echte toverheks, of gewoon aankloppen? Nu ja, laat ik maar gewoon doen, anders schrikken ze misschien zo. (*Klopt aan; opa schrikt wakker, Herman eveneens.*)

OPA: Huh...!

HERMAN: Binnen zonder kloppen, als je doorloopt zal ik je niet stoppen!

BOSNIMF: Goedendag, mevrouw en meneren!

Opa (*meteen geïnteresseerd*): Hé, dag mevrouw!

HERMAN: Wat wilt u van ons?

BOSNIMF: Meneren en mevrouw, ik ben zo helemaal alleen op de wereld... Ik loop hier langs en zie deze woonwagen staan, en toen dacht ik: Kom, laat ik eens even kennis maken. Mijn naam is Feniks.

HERMAN: En ik ben Herman Magiaar, en dat is mijn vrouw...

TRIJNIE: ...Trijnie, aangenaam!

OPA: En ik ben opa!

HERMAN: We hebben ook nog een dochter, Mariska, maar die is naar balletles.
Mevrouw, wat kan ik voor u doen?
BOSNIMF: Tja, ik zoek eh..., eigenlijk zoek ik, om eerlijk te zijn tegen u, een vriend,
...want vrienden, die heb ik niet, ik ben helemaal alleen. En iedereen is bang van mij...
TRIJNIE (*tegen de zaal*) Dat kan ik me voorstellen; wat is dat voor een type?
HERMAN: ...Bang van u, waarom dan?
BOSNIMF: Omdat ik eh... , omdat ik.... ja, ik weet het niet...
OPA: Bent u een boef, een misdadiger, of bent u onvriendelijk?
BOSNIMF: Nee, ik ben een tov..., ik bedoel, ik ben best tof...
OPA: Nou, u lijkt me wel aardig. Dan kunt u toch makkelijk vrienden maken? Zal ik
proberen uw vriend te zijn?
BOSNIMF (*tegen zaal*): Hmm..., misschien wel... ik ben al blij dat er iemand is die
mijn vriend wil zijn. (*tegen opa*) Graag, meneer!
OPA: Zeg maar opa, of anders liever Garibaldi, want zo heet ik.
BOSNIMF: Garibaldi, wat een prachtige naam!
OPA: Dank u, mevrouw. Eh..., heeft u misschien zin een eindje te gaan wandelen met
mij in het park?
HERMAN: Toe, pa, die mevrouw kent jou nog niet eens en jij kent haar niet!
OPA: Precies, en daarom gaan we ook even een eindje wandelen. Om elkaar beter te
leren kennen! (*geeft bosnimef een arm en samen gaan ze af...*)
HERMAN: Niet te geloven, die vader van me...
TRIJNIE: Hoe ouder, hoe gekker...!
PAPEGAAI: Opa gek, opa gek...
HERMAN (*tegen papegaaï*): Hou je mond!

(Bosnimef en opa wandelen gearmd door zaal.)

OPA: U lijkt me werkelijk een heel aardig persoon, mevrouw! En u lijkt ook een beetje
op mijn vrouw die al weer tien jaar geleden is overleden...
BOSNIMF: En u lijkt nog wel heel jong, ook al bent u misschien al oud...
OPA: Vijfenzes jaar pas, mevrouw, ik ben nog een jonkie!
BOSNIMF: Feniks, alstublieft.
OPA: O. Ja, dat is goed, mevrouw Feniks.
BOSNIMF: Nee, gewoon, noem me maar Feniks, zonder mevrouw.
Opa (*geschrokken*): Bent u dan geen mevrouw?
BOSNIMF: Tuurlijk wel, maar noem me alstublieft bij mijn voornaam, Feniks.
OPA: Noem mij dan alsjeblieft Garibaldi, want dat doen de mensen al jaren niet meer.
Iedereen noemt me 'opa'.
BOSNIMF: Dat is goed, dat zal ik doen.... Garibaldi...
OPA (*wijst op bankje achterin zaal*): Zullen we hier op dit bankje even uitrusten?
BOSNIMF: Nu al? Ik ben nog niet moe...
OPA: Maar ik wel. Ik heb de hele dag liggen slapen, en daar ben ik zo moe van...
BOSNIMF: Nou moe! Nou ja, dan rusten we wel even uit.
*(Ze gaan zitten, opa valt een beetje in slaap, tegen de schouders van Feniks;
muziekband: 'Slaap, kindje, slaap'; bosnimef zingt mee: Slaap, Garibaldi, slaap...
(als opa slaapt) 't Is wel een aardige man, maar wat een slaapkop zeg! ...Zal ik hem
zo betoveren, dat-ie nooit meer wakker wordt...? Nee, dat is niet aardig. Hij doet zo'n
zijn best om vriendjes met me te worden. Ik help hem wel even in een diepe slaap. (Ze
knipt in de vingers, en opa valt ogenblikkelijk in katzwijn.)*

(Herman is op toneel ook in slaap gevallen. Trijnie geeuwt, en valt zittend in slaap.)

Papegaai geeuwt en valt ook in slaap. Bakema komt aanstormen, met handboeien erbij. Hij bonst op de deur, maar loopt meteen door naar binnen. Hij loopt op Herman af, maar die is net als Trijnie al weer wakker geworden en staat op; beiden rennen, Bakema ontwijkend, de deur uit.)

AGENT: Verdraaid! Ik zal hem pakken, ik pak hem! *(Bakema ook de deur uit. Hij achtervolgt Herman enkele keren kris kras door zaal, van voor naar achter, enz. Trijnie loopt daar weer achteraan. Zij roept aanmoedigen naar Herman, roept opa om hulp, maar die slaapt maar door. Bosnimf ziet vanaf bankje in zaal alles gebeuren, maar grijpt niet in. Uiteindelijk heeft de agent Herman te pakken gekregen.)*

AGENT: Zo, Magiaar, ik heb je! En nou mee naar het gemeentehuis, naar onze gevangenis!

HERMAN: Ja maar ik ben onschuldig, ik heb niks gedaan. *(tegen de zaal)* Is er dan niemand die ons helpt? Help! Ik heb toch niks misdaan. Wij willen hier alleen maar even een paar weken blijven...

(Beiden af, de zaal uit.)

EINDE EERSTE BEDRIJF

(Doek valt. Achter in de zaal blijft opa slapen. Bosnimf zit erbij en slaat een arm om hem heen...)

TWEEDE BEDRIJF

(Een park, met een vijvertje met eendjes, wat bomen, enz, opa slaapt nog steeds.)

BOSNIMF *(staat op, loopt van achter de zaal op het toneel)*: Zo, even de benen strekken... Goh, ze hebben die Herman dus in de gevangenis gezet. Onbegrijpelijk. Het is niet eerlijk. *(Martijn komt voetballend aangelopen en loopt het toneel op.)* Maar, o wee, stil! Ssst. *(Ze verstopt zich achter een struik.)* Wie komt daar aan? O, het is Martijn.... Hij voetbalt... *(afkeurende blik)* Nou ja... Wat een kanjer, hè! Maar mij ziet hij niet staan...

BOSNIMF: Dag lieve jongen!

MARTIJN: O, dag mevrouw!

BOSNIMF: Och, zeg toch gewoon Feniks tegen me. Zo heet ik, dat weet je toch wel, Martijn?

MARTIJN: Ja, mevrouw.

BOSNIMF: Feniks!

MARTIJN: Ja, mevrouw Feniks, eh... Feniks.

BOSNIMF *(schurkt tegen Martijn aan die er niet veel van moet hebben)* Ik kan het niet voor me houden. ...Ik móet je iets vertellen!

MARTIJN: Wat dan?

BOSNIMF: Het heeft te maken met jou en met mij.

MARTIJN: O?

BOSNIMF: Zal ik het maar zeggen?

MARTIJN: Ja, graag, want ik weet niet waar u het over heeft.

BOSNIMF: Nou goed dan. Ik ben helemaal weg van je.

MARTIJN: Hè? Van mij? Dat meent u niet!
BOSNIMF: 't Is heus waar. Ik jok niet! Ik vind je geweldig!
MARTIJN: Echt?
BOSNIMF: Ja, echt. Ik tril van de zenuwen als ik je zie, mijn benen schudden heen en weer.... Ik krijg enorme pijn in mijn buik, en mijn hoofd voelt dan zo licht...
MARTIJN: Eh, voelt u zich niet goed...? Zal ik een ziekenwagen laten komen...?
BOSNIMF: Nee, dat voel ik allemaal als ik aan jou denk. Eh... Zeg eens... Heb je dat ook bij mij, als je mij ziet... Dat gevoel...?
MARTIJN: Eh...zeg, Feniks, wil je een potje met me voetballen?
BOSNIMF: Ach kom, nee zeg! Afgrijselijk! Voetballen! Dat is helemaal niks voor mij!
MARTIJN: Nou, dan ga ik in mijn eentje een balletje trappen...
BOSNIMF: Hè, nee, blijf nou nog even bij mij. Mag ik, mag ik eh..., mag ik je een zoentje geven...?
MARTIJN: Alsjeblieft zeg, hou op! Ik wil het niet.
BOSNIMF: *(tegen zaal)* O, wat ben ik nu verdrietig, en ik ben boos, boos op jou, Martijn... Ik zal je wel krijgen, hoor, wacht maar! *(ziet Mariska komen aanlopen)*...Hé, wie komt daar nou aan? O, dat is dan zeker dat meisje van die woonwagen. Even een schuilplekje zoeken... *(snelt achter boom of struik)*

(Mariska komt op blote voetjes aangelopen vanuit de andere kant van de zaal, met balletschoentjes in de hand. Martijn ziet haar eerder dan zij hem; ze loopt vrolijk te dansen en te zingen...)

MARTIJN: Wow! Wat loopt daar een leuke meid, zeg! Die ken ik niet...! Zij is vast nieuw in het dorp! Wat kan ze mooi dansen. En wat is ze knap! Ze lijkt wel een prinses! Van zo iemand heb ik nu altijd al gedroomd...
(Mariska danst en danst, bijvoorbeeld op de muziek van 'Mariska is een danseres...', danst het toneel op en danst door, ze valt bijna en wordt opgevangen door Martijn.)

MARISKA: O, hé, wie ben jij?

MARTIJN: Mijn naam is Martijn. Martijn Stofdoek. En wie ben jij?

MARISKA: Ik heet Mariska.

MARTIJN: Wat een mooie naam! En eh, wat kun jij mooi dansen, zeg!

MARISKA *(beetje verlegen)*: Dank je.

MARTIJN *(ziet dat ze op blote voeten danst)*: Op blote voeten!

MARISKA: Ja, dat ben ik thuis zo gewend. Zo dans ik het liefst...

MARTIJN: Maar hier ben je toch niet thuis. We zijn hier in het park. ...Goh, wat een mooie dansschoentjes heb jij!

MARISKA: Ja, ik kom net terug van balletles, en ik ben op weg naar huis.

MARTIJN: Heb je veel geleerd?

MARISKA: Ja, hoor, kijk maar... *(Ze danst weer een paar pirouettes. Er klinkt opnieuw muziek. Ze lijkt te vallen, maar Martijn vangt haar weer op, en ze moeten allebei een beetje verlegen lachen.)*

MARTIJN: Zeg, Mariska, wil jij wel even met mij voetballen? Ook met blote voeten?

MARISKA: Ja hoor! Ik kan er niks van, maar ik wil het wel.

MARTIJN: Kijk, je schopt zo tegen de bal, en dan schop ik hem terug... *(ze voetballen even op toneel, na een tijdje gaan ze samen even uitrusten en zitten samen op een bankje)*

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.